Nyírtass, 1922, július 27.

Szegényparaszti családban született, apja földműves volt. Az elemi iskola elvégzése után Kisvárdára került gimnáziumba bejáró tanulóként. 1942-ben a Magyar Királyi József Nádor Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem általános mérnöki karára vették fel. Bekapcsolódott a baloldali diákmozgalomba, 1944-ben partizáncsoportot hoztak létre. 1944 őszén kapcsolatba került az illegális kommunista párttal; fegyveres ellenállásra felszólító röpcédulákat terjesztettek, fegyvereket szereztek. 1945-ben megbízták a Hársfa utcai kollégium vezetésével, közben elvégezte egyetemi tanulmányait. 1947-ben lépett be a Magyar Kommunista Pártba; 1953-ban hat hónapos pártiskolát végzett. 1948-ban katona lett, de 1950-ben leszerelt. 1951-ben általános mérnöki oklevelet szerzett, majd egyetemi tanársegéd lett, de hamarosan az Oktatási Minisztériumba került, osztályvezető, később, mint főosztályvezető-helyettes beosztásban dolgozott. 1954-ben helyezték Budapest Fővárosi Tanácshoz, ahol 1961 januárjáig a Közlekedési Igazgatóság helyettes vezetőjeként dolgozott. 1956 szeptemberében egy éves pártiskolára került, de azt a forradalom miatt nem fejezte be. 1956 végén az MSZMP tagja lett. 1957-től a Fővárosi Tanács pártszervezetének pártbizottsági tagja, 1963-ig a párt végrehajtó bizottságának tagja. 1961-től a Fővárosi Tanács VB Városrendezési és Építési Osztályának vezetője 1967. szeptember 1-ig. Kinevezték az Építésügyi- és Városfejlesztési Minisztérium Lakás- és Kommunálisügyi Főosztályának vezetőjévé, 1968. április 1-jétől miniszterhelyettesként dolgozott. 1983-ban nyugdíjazták, júliusban elfogadták a 43. sz. Állami Építőipari Vállalat felügyelő-bizottságának elnökének. A Közlekedéstudományi Egyesület társelnöke, a Magyar Építőművészek Szövetsége elnökségének tagja, továbbá fővárosi tanácstag volt. A Magyar Partizán Szövetségnek 1948 óta tagja. 1968-tól az ENSZ EGB Lakásügyi, Építési- és Városrendezési Bizottság magyar tagozatának vezetője.